

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

De affinitatis impedimento,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96556)

Jurifconsultorū responsis septimū appellat: & quamvis idem Burchardus cap. 10. & Iuo cap. 46. ex Ifidoro lib. 9. Eymolog. cap. 5. tradiderūt, mihi maxime displicet hæc conciliatio, ideo quod euidenter computationi, qua d. c. 5. Ifidorus probat contraria sit, & locus ipse, quæ Gratianus, Burchardus & Iuo ex Ifidoro adduxere, apud ipsum Ifidorū non extet.

Ex his omnibus ni fallor cõstat vera interpretatio Decreti Fabiani Pontificis, cuius paulo post mentionē faciam, atque itidē ratio quare is Pontifex dilinxerit gradū quartum à tertio: id enim ab eo factū est, obseruata iuris pontificii, qua vtimur computatione, & ob eā fortassis opinionem, qua olim de septimō gradu controuerfam fuisse probauimus, & planē id fecerit, quod postea Alex. Cõstantinopol. Patriarcha in Synodo de creuit. Sed admissa conſtanter iure veteri septimi gradus prohibitionē, etiā tunc obseruatā fuisse iuris pontificii cõputationē, qua eius interpretes vtitur, constat ex Fabiano Pont. cuius opinio extat etiā l. 1. tit. 5. l. 7. Fori. anno Dñi 240. in cap. de propina. 53. q. 3. ex D. Greg. Papa primo Anno Domini 600. ad Augustū Anglorū Episcopū. c. 6. epist. 31. lib. 12. & c. quedam lex 35. q. 2. c. ad sedem 35. q. 4. §. hæcenus. & §. quedam, apud Burchardum c. 19. & 20. & Iuonem. c. 55. & 56. Item ex Zacharia Pontifice Maximo, anno Domini 106. 2. c. ad sedem 35. q. & apud Iuonem cap. 6. cuius quidē Pontificis testimonio apparet eandem computandi rationem à sanctis patribus in Ecclesia Catholica & traditam, & omnino seruata olim fuisse. Vnde fit vt ab ea iudicando vel consulendo discedere sit licitum, & Innocentius III. abrogationē quinti, sexti, & septimi gradus necessarium extitisse, neque Pontificia hæc computandi ratio, debet temere improbari: Et si iuniores quidam id facere tentauerint: qua in re non possum non laudare Antonij Contij industriam, qua post titulum de gradibus vtitur.

Quartus igitur gradus ex dicto concilio prohibetur, in tranſuerſa cognationis linea. At in 1 linea recta ascendenti & descendentiū, nullis finibus prohibitionē contineri, quibusdam placet, quorum primas obtinet Caius Iurifconsultus in l. nuptia. in 4. ff. de ritu nupr. vbi gl. idem notat. cui simil. in arb. consang. quam ibi approbat Præp. colum. 2. Abb. in d. cap. non debet. colum. 4. Regia l. 4. tit. 6. part. 4. Syluest. in verb. matrimonium. 8. quæst. 6. col. 4. Scot. & Palud. in 4. sentent. dist. 1. 40. qui inde consingunt hoc, quod rationes huius prohibitionis in linea recta ascendentiū, & descendentiū, semper quocunque gradu locū habeant. Tota enim 1 prohibitio coniugalis inter consanguineos, ex eo iusta censetur, & rationi consentanea, quod amicitia ex sanguine orta satis sit sufficiens, absque matrimonij contractu, ad charitatem in repositandam. Oportet ergo coniugia inter eos contrahi, qui à sanguinis vinculo remoti sunt, quo inter nos coæt amicitia, quam rationē & alias Plutarch. adducit in problematib. Roman. num. 108. & D. August. lib. 15. de ciuit. Dei. c. 16. Gratia. in c. 1. 35. q. 1. potest adnotari & ex Cic. lib. 5. de finib. His etiā suffragatur, quod reuerentia iurē naturali parentibus debita, minime patitur hæc coniunctionem. quod Thom. tradit 2. 2. q. 145. artic. 9. exacte huius prohibitionis rationem inquirens: quibus plura adiungi possunt ex Tiraquell. 7. lege contrub. d. num. 23. rursus quibusdam placet, in hac linea recta solū quartum gradum, & ceteriores prohiberi. Sic Gofred. scribit in Summa titul. de consang. quem Angel. sequitur in verb. matrimonium impedimento 6. Ego vero nullo pacto his assentior opinionibus. Prima enim corrui manifeste, quia rationes huius prohibitionis in tricesimo gradu cessant prorsus, nō tantum in centesimo, millesimoque, & id docet Caiet. 2. 2. quæst. 154. art. 9. Secunda autem opinio manifeste falsa est. Constat enim adhuc in quinto ac decimo lineæ recte gradibus, rationes prohibitionis omnino vigere. Illud tandem in hac controuerſa planē fatemur nihil esse, quod nos ad eam definiendam cogat: cum in iudiciis aut regimine reipublicæ minime contingat, si probabili coniectura id diuinare licet. Et tamē in disputatione, hæc coniugalem prohibitionem ultra vigesimū gradū non extendi libere contendā. In collateralī linea que tranſuerſa à Iurifconsultis dicitur, id manifestū est, quintū gradū nulla prohibitionē vgeri, quo fit, vt quis possit uxore accipere femina à fratre, recta linea, quinto, seu quarto gradu distant. Ita Io. Ad. in gloss. arboris in sine. quæ sequitur Antonius & Cardin. in c. tua. Anchar. in cap. fin. per textum ibi, & Henricus in cap. non debet. de consanguin. quamvis Hosti. 4. 2. titul. de consanguin. §. v. que. versic. sed nunquid contraxerit. & cetera.

§. SEPTIMVS.

De Affinitatis Impedimento.

S Y M M A R I A.

- 1 Affinitatis definitio.
- 2 Affinitas unde dicitur.
- 3 Affinitas ex coitu etiam illicito oritur.
- 4 Affinitas frequenter concurret cum publica honestate.
- 5 Affinitas impedimento sublato per dispensationem, publica honestas etiam tollitur.
- 6 Affinitas matrimonium impedit, solum in primo genere, & intra quatuor gradus.
- 7 Affinitas an detur inter virum & uxorem.

Septimo loco agendum erit de affinitate, cuius cognitio a diffinitione pender, qua Io. Andr. ita concepit. Affinitas est personarum proximitas, ex coitu proveniens, omni carens parentela. Ita ipse in arbore affinitatis, quod si in vltimis verbis, voluit Ioan. Andr. ex affinitate consanguinitatem necessario non deduci, planū erit id, quod diffinitio proponit. At si sensit, affinitatem non posse concurrere cū consanguinitate, fallum esse. Si quis enim carnaliter cognouerit alteram ex duabus sororibus, quæ tamē erāt eius consanguinea intra quartum gradum, non poterit alteram ex his uxorem ducere, impediēte matrimonium ipsum affinitate, atque etiā consanguinitate, vt Præpos. not. post gloss. ibi in arbore affinitatis, colum. 4. Vnde in dispensatione ad contrahendum matrimonium, à Romano Pontifice impetrata, oportebit vtrunque impedimentum sublatum fuisse. Ego vero affinitatem esse arbitror, proximitatem personarum, ex coitu deductam. Sic tamen dicitur, eo quod duæ cognationes, quæ diuersæ sunt, per nuptias copulentur. Non facile. §. affines. ff. de gradibus affinit. vnde affines proprie dicuntur inuicem, viri & uxoris cognati: licet quandoque affines dicantur, qui consanguinei sunt. sicuti optime adnotauit Tiraq. lib. 1. de retrac. §. 1. in gloss. 9. num. 20. Diximus in diffinitione ex coitu, non ex nuptiis, quia quo ad coniugium impediendum, affinitatem ex coitu deduci, constat, etiam si coactus sit, text. in c. discretionem, de eo, qui cogno. consang. vxor. ius. Nec refert, an sit ex vi præcisā, an ex conditionali: vt ibi probare videtur text. dum dicit, quantum potuit retinere. Quinimō coitus cum dormiente, hæc affinitatem producit, quod ibidem notant Cardin. & Præp. ex eo, quod copula carnalis etiam cum dormiente cõtingit. Vnde constat coitū esse de substantia affinitatis, vt tradit post alios Ferd. Loazes Præsul Illerdensis in tract. de matrim. dub. 1. fol. 15. & dub. 15. Atque etiam ex coitu illicito affinitatem oriri, probat text. 3. melior carceris, secundū Abb. ibi, in d. c. discretionem. vbi Henr. idem not. post gl. in arbore affinit. aptissimus text. ad id. in c. in literis, secundum Abb. & Aret. ibi, de testib. text. in cap. 2. de consang. not. Capel. Tolos. & ibi Aufr. 96. quam opinionē asserit esse communem Sylu. in verb. matrimonium. 8. impedim. 15. eamq; tenet Hier. Paul. in Provincia. fol. 38. & probatur eadem sententia in l. liberi. C. de nupr. quæ prohibet ob affinitatem filium patris cõcubinam in uxorem accipere: non tantum ob solam honestatem, quod falso existimat Coraf. lib. 1. Miscol. 3. dicens ex concubinato minime oriri affinitatem, nec eius ad nuptias impedimentum: cum iure ciuili permissus fuerit concubinitas: ea enim consideratio ex eo deficit, quod coitus coniugalis licitus omnino est: ex eo tamen deducitur dubio procul affinitatis impedimentum. Vnde constat, ex spõsalibus, etiam de presenti, ante copulam non oriri affinitatem: et si D. Thomas contrarium opinetur in 4. dist. 44. q. 1. art. 1. col. 4. dicens, ex sponsalibus de presenti ante coitū, affinitatem oriri, non publica honestatis impedimentum: cui ad stipulatū Floren. 2. part. tit. 1. c. 11. in fin. princip. quod tamen fallum est, licet Magister sentent. eandem opinionem probare videtur, dum scribit, ex matrimonio rato, non tamen cõsummato publicam honestatem oriri, vel forte affinitatē, quod & Dom. Soto in d. q. 1. art. 2. admittit: & tamē iure probari non potest. Nam oritur ex his publica honestatis iustitiam impedimentum, non affinitatis, Abb. & Præp. in cap. sponsam. de sponsal. Syluest. in verb. matr. monium. 8. q. 14. & Palud. in 4. sent. dist. 41. q. 2. col. 1. & q. 1. art. 3. Regia l. 5. tit. 6. part. 4. Illud tamen animaduertendum est, concurrere posse frequentissime affinitatē cum publica honestate: nempe sublato inter spõsatos carnali cõmissione. Vnde in dispensatione Pontif. impetrata, nō erit satis derogare impedimento honestatis, nisi dicitur etiam impedimento puo

